

SVOBODA

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Ročník CXXXIII
19. června 2024
26. června 2024

24

Volby do EP byly referendem o vládě Petra Fialy, voliči řekli STAČILO!

Komunistická strana Čech a Moravy děkuje všem voličům, kteří se rozhodli přijít k volbám do Evropského parlamentu a dali důvěru jediné relevantní levicové opoziční koalici STAČILO!

Znovuzvolení europoslankyně Kateřiny Konečné je oceněním její dosavadní úspěšné práce a výzvou k jejímu pokračování. Druhý mandát pro Ondřeje Dostála je bezpochyby důkazem, že vyslyšet volání občanů ČR po sjednocování levicových a vlasteneckých sil, které by vytvořilo protiváhu asociální vládě Petra Fialy, bylo správným rozhodnutím a jistě bude inspirací i pro další politické strany. Volební úspěch koalice STAČILO! dává naději, že se v nadcházejících sněmovních volbách politická mapa ČR překreslí.

Výsledek letošních voleb do Evropského parlamentu je jednoznačným propadem podpory vládních stran, což zvýší jejich snahu o získání nových voličů zavedením tzv. korespondenční volby, kterou KSČM striktně odmítá.

STAČILO!

KOALICE KSČM, SD-SN, ČSNS A OSOBNOSTÍ

Vážení občané, vlastenci, milí voliči,

Tentokrát bych vám v rámci svého pravidelného týdeníku Bez obalu chtěla ještě jednou ze srdce poděkovat za Vaši úžasnou podporu, kterou jste ve volbách projevíli naší koalici Stačilol! Tomuto projektu jsem věnovala poslední dva roky života a téměř tři sta tisíc hlasů ve volbách do Evropského parlamentu vnímám jako potvrzení toho, že kurz, který jsme po mém zvolení předsedkyně KSČM nastolili, byl správný. **Koalice Stačilol! získala oproti necelým 7% pro KSČM z před pěti let o 2,5 % více a odměnou pro nás i pro naše voliče jsou dva mandáty,**

díky kterým budou levicové a vlastenecké myšlenky v Bruselu a Štrasburku slyšet o něco více než dosud.

Zmíněných 283 935 hlasů zároveň beru jako velký závazek a jasný signál od voličů, že zde existuje poptávka po levicové, sociální politice, která na politickém spektru bude sloužit jako protipól k vládě pětikoalice, ale také proti parlamentní opozici, která aktuálně nedělá dost, aby občany proti asociálním krokům vlády ochránila. Pro opravdovou změnu politického kurzu v této zemi je potřeba říct Fialové vládě Stačilol! i v následujících volbách. Se stejnou vervou jako doposud tedy hodláme pracovat nejen v Bruselu a Štrasburku, ale také vstříc krajským volbám na podzim, a především pak sněmovním volbám příští rok. I když tyto volby jednoznačně ukázaly, že řada občanů cítí nespokojenost s pětikoaliční vládou, jednalo se pouze o vysvědčení pololetní.

Zisk přes 9,5 procenta odevzdaných hlasů nám nepředpovídal žádný z předvolebních průzkumů, i když z našich interních průzkumů jsme tušili, že náš volební výsledek se může kolem deseti procent pohybovat. V posledních dvou letech nás na politické smetišti posílala mnohdy také mainstreamová media. A hlavně politická konkurence. Pospíšil z TOP09 se před dvěma lety ptal, komu KSČM ve Sněmovně chybí. Nyní se ukázalo, že lidí, kteří jsou nespokojeni s vládní politikou, necítí se současnou vládou reprezentovaní a hledají levicovou alternativu je celý zástup a Stačilol! je pro ně nyní jedinou skutečně levicovou relevantní politickou silou.

Konečnou nám opakovaně predikoval také ministr Dvořák, ministryně Černochová, nebo pirátský europoslanec Peksa, který díky fiasku své strany svůj mandát neobhájil. Ukázalo se tak, že občané místo kontinuální dehonestáční kampaně ve finále skutečně ocení, když někdo dlouhodobě pracuje v jejich prospěch, tak jako se za Vás peru v Evropském parlamentu posledních deset let a jak to nyní s Vaší velkou podporou v zádech hodlám dělat stejně jako doposud.

Vážení občané, fanoušci, sledující! Ještě jednou Vám děkuji za enormní zájem o proběhlé volby a pojdme společně nadále vládnoucí garnituře společně vzkazovat Stačilol!

S pozdravem a díky Kateřina Konečná, europoslankyně

K 140. výročí narození prezidenta Edvarda Beneše

Dnes stejně jako téměř každý den jsme svědky překrucování historie nebo dokonce přímého popírání skutečností, které jsou zásadní pro současnost. První pojednání o prezidentu Edvardu Benešovi jsem psal jako studentskou maturitní práci na Gymnáziu v Trhových Svinech v roce 1974.

Dovolte mi u příležitosti letošních připomínek 140. výročí narození prezidenta Dr. Edvarda

Beneše (28. 5.) zmínit se o Ústavních zákonech a zákonech Republiky československé, které byly vyhlášeny jako Dekrety prezidenta republiky v letech 1941 až 1945 v době nesvobody a těsně po porážce nacistického Německa ve 2. světové válce a následně je Prozatímní Národní shromáždění ratifikovalo do zákonných norem vyhlášených ve Sbírce zákonů pod č. 57/46 Sb. Takových dekretů bylo více než 110 a vydávala je jak exilová vláda v Londýně, tak po 9. květnu 1945 legitimní československá vláda. Tyto zákony a ústavní zákony řeší mnoho věcí, které jsou dále součástí právního řádu České republiky jako právního nástupce Československa, které se podařilo obnovit a zbavit se okupačních německých vojsk a vnucené protektorátní státní správy. Československo se tak mohlo i díky odboji na východě i na západě, díky 1. československému armádnímu sboru, díky československým pilotům RAF, ale i

partyzánům a bojovníkům jak v SNP, tak v Pražském povstání a díky dalším, postavil na stranu vítězné protinacistické koalice.

Jako zásadní jsou ústavní zákony a zákony – dekrety, které řeší jak potrestání zrádců a kolaborantů, zejména dekret č. 16/1945 Sb., dále realizaci závěrů Postupimské konference o odsunu, počínaje zejména ústavním dekretem 31/45 Sb., tak majetkové záležitosti o neplatnosti vynucených smluvních převodů, dekret č. 5/45 Sb. – nesvobodnou vůli dobře ztvárnil třeba i seriál Zlatá labuť. Konfiskaci arizovaných pozemků v pohraničí řeší dekret č. 12/45 Sb. a jejich rozdělení mezi osídlenec dekret č. 28/45 Sb. Nemohu nepřípomenout dekret č. 91/45 Sb. o obnovení československé měny, nebo o Prozatímním Národním shromáždění č. 47/45 Sb. nebo známé dekrety č. 100-104/45 Sb. o znárodnění rozhodujících velkých podniků dekrety.

Proč je nutné odmítnout jejich zpochybňování a bránit rozhodnutí jak exilové vlády, tak prezidenta Beneše, tak následně schválení nově zvolených poslanců Národního shromáždění? **Jde o naši suverenitu.**

Nesmíme být naivní. O peníze a majetky jde některým vždy v první řadě, toho jsme si od roku 1990 užili snad vrchovatě. Pokusů o zvrácení majetkových práv ve prospěch těch, kteří se v minulosti pokusili rozbít a podmanit si českou kotlinu, můžeme vidět mnoho. A to jak od členů bývalých šlechtických rodů, které nechtějí respektovat ani naši suverenitu získanou v roce 1918, tak od potomků těch, kteří vyhnali naše občany z pohraničí po Mnichovu 1938. Ti všichni by rádi na úkor našich občanů přišli k majetku, který nevybudovali a ani se nepodíleli na jeho rozmnožení. Platí ustanovení zákona »Edvard Beneš se zasloužil o stát«, který byl přijat v květnu před 20 lety jako zákon č. 292/2004 Sb.

Je to poučení pro nás a pro naše následovníky.

iportal JUDr. Vojtěch Filip

Vylodění v Normandii: historická přelomová událost srovnatelná se sovětskou operací Bagration

Vylodění v Normandii, známé též jako operace Overlord, představuje jednu z nejvýznamnějších vojenských operací druhé světové války. Přesně před 80. lety dne 6. června 1944 spojenské síly, složené převážně z amerických, britských a kanadských jednotek, zahájily invazi na pláže Normandie v severní Francii. Tento krok byl klíčovým momentem ve válce proti nacistickému Německu a vedl k osvobození západní Evropy od nacistické okupace. Vznikla tak západní fronta, která se přidala k východní a od roku 1943 i jižní (africké a italské).

Sovětský svaz hrál ve druhé světové válce rozhodující roli na východní frontě, kde svedl nejkrvavější a nejrozsáhlejší bitvy proti německému wehrmachtu. Bitva u Stalingradu a následná bitva u Kurska byly zlomovými momenty, které výrazně oslabilo německou armádu a přispěly k obratu ve válce. Sovětský svaz totiž nesl hlavní tíhu bojů proti nacistickému Německu a utrpěl obrovské lidské a materiální ztráty. Tento fakt se posléze přetavil do Velké vlastenecké války proti nacistickému agresorovi a vítězství dobytím Berlína v květnu 1945.

Z pohledu Sovětského svazu bylo vylodění v Normandii dlouho očekávaným krokem. Stalin opakovaně požadoval, aby Spojenci otevřeli druhou frontu v západní Evropě, aby se ulevilo sovětským silám na východní frontě. Když konečně k invazi došlo, Sovětský svaz ji uvítal jako významný příspěvek k porážce nacistického Německa, i když se mnozí sovětské vůdci a vojáci domnívali, že to přišlo příliš pozdě a že hlavní břemeno války nesli Sověti.

Operace Bagration 1944: Triumf Rudé armády

Operace Bagration, zahájená 22. června 1944, představuje jednu z nejvýznamnějších vojenských operací druhé světové války a největší ofenzivu, kterou Rudá armáda podnikla proti nacistickému Německu. Tato operace, pojmenovaná po gruzinském princovi a ruském generálovi Petru Bagrationovi, se stala rozhodujícím momentem východní fronty a měla zásadní dopad na vývoj války.

Operace Bagration představuje jedno z nejvýznamnějších vojenských vítězství druhé světové války. Její úspěch byl klíčový pro porážku nacistického Německa a osvobození východní Evropy. Tento monumentální výkon Rudé armády je připomínán jako důkaz neuvěřitelné odvahy a vojenského umu, který zanechal trvalý odkaz v historii lidstva.

Je důležité si uvědomit, že jak vylodění v Normandii, stejně i operace Bagration patřily ke zlomovým okamžikům druhé světové války. Obě dvě události pomohly k porážce nacistického Německa stejnou měrou. Poděkování patří všem, kdo se podíleli na osvobození Evropy, ať už byli odkudkoliv. Z Východu nebo Západu. Je ale nepopiratelné, že největší ztráty na oltář svobody přinesl Sovětský svaz, který tíhu válečné vřavy nacistického Německa nesl od 22. 6. 1941, kdy byla zahájena operace Barbarossa. Na vylodění v Normandii, stejně i na vylodění na Sicílii v roce 1943, jakož i vojenské operace na Východní frontě se musíme dívat stejnou optikou. Byly to totiž operace spojenců sdružených v protihitlerovské koalici. Mají tedy stejnou váhu na porážce nacismu a fašismu v Evropě. Dnes je velice nebezpečné tyto věci zlehčovat nebo relativizovat. Ještě nebezpečnější je samotné přepisování historie, kdy se dnes z obětí stávají vrazi a z vrahů hrdinové.

iportal Jan Klán

Osmdesát let od vylodění v Normandii

80 let si přímo říká o „pořádnou oslavu“. U zdravého člověka to bývá vysněná meta, i když mnozí z nás ji už překročili. U události je tomu jinak. U osmdesátky to bývá, abych tak řekl, začíná doba počátku zapomínání. Jsou ovšem události, které se budou připomínat i poté, i když nemohu odhadnout, kdy nastane i tomu konec. Pak nastává už jen doba pro historiky či propagandu. Do takového bodu se dnes dostalo i vylodění v Normandii, akce s krycím názvem Overlord (kódové označení Neptun, pozdější bylo ono Den D). Uplynulo 80 let od této události,

kteřá beze sporu urychlila konec Druhé světové války, jedné z nejkrutějších v dějinách, tím, že nacistická Třetí říše mohla být rychleji poražena a v Evropě mohl nastat mír.

Tehdy, 6. června, v den, který, pokud jde o počasí, nebyl vůbec dobrý, v Normandii, v úseku, který nepřítel, velení nacistického wehrmachtu, nepředpokládal, se vylodilo z téměř pěti tisíc plavidel doprovázeno skoro třemi sty minolovkami, sto šedesát tisíc vojáků, aby postupně během dalších dvaceti dnů se výsadek rozrostl na skoro devět set tisíc. Byla to vojenská operace, jakou svět ještě nepamatoval. Jejím výsledkem bylo proražení německé obrany, i když za cenu – jen v prvních dnech – smrti desetitisíc mužů. Nacisté se však konečně ocitli v Evropě kleštích.

Dnes se píše o rozhodující akci 2. světové války. Jenže nebyť bitev u Moskvy, Stalingradu či Kurska nedošlo by ani na operaci Overlord.

Nebyl jsem v místech vylodění, ale četl jsem knihu Ray Lamberta, tehdy mladého zdravotníka z první linie. Otevřená pláž vylodějících vojáků neskýtala možnost úkrytu a na břehu nacisté z Atlantického valu chránění betonem měli snadné terče. Naštěstí chybné německé štábní rozhodnutí připisované osobně Hitlerovi shromáždilo hlavní síly wehrmachtu kdesi u Cherbourgu. Nebyť však veliké pomoci francouzského podzemí vedeného komunisty, které dokázalo narušit vlakové cesty, poškozovat mosty, zřejmě by výsledek operace byl přece jen na vážkách.

Dnes se v těchto místech ssšla západní ‚elita‘ včetně prezidenta Bidena. Byli zde všichni tehdejší spojenci, včetně Němců – tehdejších nespojenců, jen Rusko a Bělorusko nebude zastoupeno. Prý, alespoň jsem se dočetl v tisku, byl pozván také Putin. Nepřijede však. Nedívím se, když kolem jeho osoby byla udělána obžalovací show a na Rusko míří, a to i před současným konfliktem, západní zbraně. Sice ona žaloba je hloupost, ale věřte ještě ‚hloupějším‘, kteří by se přece jen mohli pokusit naplnit rozhodnutí soudců. A soudci, jak známo, jsou významnou součástí Deep Statu, který velí sám sobě a nazývá to neúplatností, ale zkuste jim sáhnout na peníze.

Nicméně ‚operace Overlord‘ byla jedna z rozhodujících vojenských akcí 2. světové války, které napomohly k ukončení války, jež se netýkala jen Evropy, ale vlastně celého světa, i když rozhodující bitvy probíhaly v Evropě. K vylodění došlo oproti očekávání později, než předpokládali východní spojenci. Nejen kvůli počasí, jež v květnu neumožnilo vylodění, ale beze sporu i pro určité politické důvody. Pro účastníky východní fronty však bylo i tak velkým darem. Nacisté museli najednou čelit dalšímu nepříteli, který se blížil k hranicím Německa a stáhnout některé své síly na západ. *Tisíciletá říše* se ocitla v kleštích. Její generály už nestráší jenom jih Itálie a aktivnější Balkán, ale ohrožení, které se mělo vbrzku týkat i jejich vlastních hranic.

Velitel invazních vojsk, generál Eisenhower se touto akcí postavil do řady největších vojevůdců v historii lidstva. Jeho tehdejší postoje, později sice poněkud poplatné americkým jestřábům, v té době byly však jednoznačně promírové a vedeny přesvědčením, že do Evropy přináší se svými vojáký mír a klid. Na tom, že se to nepodařilo, nenese vinu on. Stejně ani Žukov, Rokossovskij nebo Montgomery, ale válečnickí výrobci zbraní a jejich vyslanci ve vládách Evropy a světa. Dokud toto lidé nepochopí, do té doby se budou muset obávat o budoucnost.

Také dnes se politici snaží, aby slovo mír bylo zapomenuto. Alespoň pokud jde o české představitelé. Fotografie premiéra Fialy a ministryně Černochové ve válečnickém tričku si ani nezaslouží komentáře.

Operace Overlord byla jedním z významných kroků k porážce režimu, který chtěl vládnout světu, významným krokem k míru. To bychom stále měli mít na paměti, ale jsme schopni tuto samozřejmou pravdu pochopit? Musí se všechno řešit válkami a rozdělováním světa na ‚naše‘ a ty druhé? A vůbec, kdo tvrdí, že všechno vyřeší válka? Ani ta ‚druhá světová‘ nedokázala vyřešit vzniklé problémy. Jen pochopení a snaha mírovými prostředky řešit situace jsou řešením. Ale mají na to současní vůdci světa, Evropy a Česka? Bojím se, že ti ne. Já bych si vůbec nepřál, aby naše děti a vnuci museli na rozdíl od nich za jejich světovládné touhy či pro zisk výrobců zbraní umírat.

Jar.Kojzar

1/2/ Cyril Bouda – ilustrátor, grafik, malíř a pedagog

V roce 1945 obeslal kresbami a litografiemi expozici Květen 1945 v siní Hollar. Na V.mezinárodním festivalu v Benátkách v r. 1953 získal cenu za kreslený film Hrncečku vař. Roku 1954 byl jmenován laureátem státní ceny II.stupně za gobelín Praha a ilustrace k Andersonovým pohádkám. V roce 1956 navrhl gobelín Dary nebes a země pro hotel International v Praze-Dejvicích. Ještě v tomto roce zajel do Holandska na Rembrandtovu výstavu. V roce 1957 se podílel na expozici Původní grafika v české knize v Městské knihovně a na výstavě české poezie. V Lipsku v roce 1959 obdržel na Mezinárodní výstavě knižního umění stříbrnou medaili. V roce 1961 byl jmenován Zasloužilým umělcem a získal čestné uznání MěstNV v Kladně. V roce 1970 získal cenu Marie Majerové za vynikající dílo v oboru ilustrace knih pro děti a mládež. V roce 1973 pak získal diplom Domu československých dětí. V roce 1975 se podílel na výstavě k 30.výročí osvobození ČSSR sovětskou armádou, byla mu udělena zvláštní cena v oboru grafiky v soutěži k 30.výročí osvobození. V roce 1976 byl jmenován Národním umělcem a rovněž Čestným občanem města Kladna, vystavoval v Egyptě a expozici osobně navštívil. V roce 1977 získal Paví pero v Opavě, cenu nejúspěšnějšímu ilustrátorovi knížek pro děti. V roce 1978 navrhl gobelín Pocta stavitelství pro ČVUT a získal čestné uznání v soutěži za nejkrásnější knihu roku 1977. O rok později získal cenu nakladatelství Čs.spisovatel za rok 1978, byl jmenován čestným členem Spolku sběratelů a přátel ex libris v Praze. V roce 1980 dokončil návrh na gobelín Praha hudební pro Palác kultury. V tomto roce mu byla předána medaile za zásluhy o hlavní město Prahu a byl jmenován čestným členem Společnosti bratří Čapků. V roce 1981 mu byl propůjčen Řád republiky za společensky výtvarnou tvorbu. V červnu až srpnu 1982 uspořádala Národní galerie v Praze-Královský letohrádek výstavu "Národní umělec Cyril Bouda,výběr z díla".

Jako významný umělec se během svého života podílel svými náměty i k vytvoření poštovních známek. Je autorem více než 50 návrhů na poštovní známky.V roce 1961 pro světovou výstavu v Praze, navrhnul známky s náměty k historii a výročím měst. V roce 1970 se podílel na výstavě známek a grafiky v Berlíně a získal zlatou medaili na výstavě poštovních známek v Kutné Hoře. **Cyril Bouda zemřel po delší nemoci 29.srpna 1984 v Praze na Malé Straně.** Pohřben byl do rodinné hrobky na Bubenečském hřbitově, nedaleko míst, kde vyrůstal.

NÁRODNÍ DIVADLO 2

Z prvního otevření Národního divadla převládalo zklamání. Komitét pod vedením M. Tyrše proto vyhlásil druhé otevření na den 11. září 1881. Měl se konat slavnostní alegorický průvod Prahou, Mikuláš Aleš

připravil návrhy kostýmů. K tomu už nedošlo. Na divadle byly prováděny různé drobné dokončovací práce. Dva klempíři instalovali 12.srpna 1881 na střeše hromosvod, po ukončení práce vysypali z kamínek na dřevěné uhlí oharky do měděného žlabu, zalili vodou a odešli. Podle konečného verdiktu následného soudu nedostatečně, měděný plech se prý rozžhavlil, od toho chytl dřevěné bednění a způsobilo katastrofu. Teprve po sto letech byli expertízy očištěni – takto k požáru dojit nemohlo v žádném případě. Zkoumání nemohlo ale odhalit skutečnou příčinu – nevysvětlila se třeba záhadná sebevražda hasiče Diviše. Jako nejpravděpodobnější se jeví zločinný úmysl, který však prokázat nelze. (Národnostní konflikty byly v té době velmi vyhrcoené.)

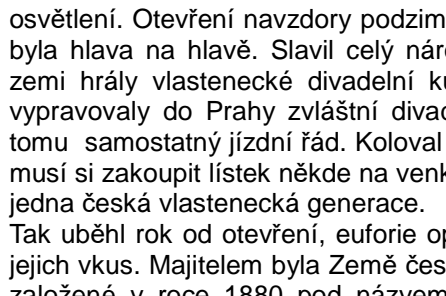
Začínající požár byl včas zpozorován, mohl být v zárodku uhašen. Jenže se navršila neskutečná souhra náhod, nedostatků, zmatků a došlo k národní katastrofě. Všichni pražští hasiči byli zrovna na pohřbu kamaráda. Nedostatečný tlak vody v potrubí způsobený havárií přivaděče, naprosto nedostatečné vybavení hasičských sborů – neměli ani vlastní koně, jedinou parní stříkačku neměli k dispozici, ležela neupotřebena ve vodárně. Venkovští hasiči s nedostatečnouo výbavou přijeli jako první - stačili pouze na záchranu okolních budov. Silný vítr spolu se zbytkovým plynem z osvětlení v potrubí pomohl k rychlejšímu šíření požáru. Už bylo zřejmé, že se nepodaří zachránit střechu

Železná opona, která mohla uchránit vše nejcennější, se však nedala ovládat – byla silnými řetězy zajištěna pro přípravu nové inscenace. (Soutěž na oponu Národního divadla vyhrál v roce 1880 malíř František Ženíšek. Opona byla při velkém požáru zničena). Vodu na hašení kdosi omylem vypustil. Nevhodně byl na horní lodžii divadla použit při výstavbě silně hořlavý asfalt. Chaoticky bylo aspoň vynášelo vybavení jeviště a hlediště. Nakonec strop prohořel a zřítíl se. Zachráněny byly obrazy, zachován vestibul, foyer, lodžie, šatna, kancelář, archiv.

Okamžitě byla vyhlášena nová sbírka. Už po 47 dnech byl k dispozici milion zlatých. Pojišťovna zaplatila 300 tisíc, také císař přispěl 13 tisíci. Se stavitelem Zitzkem se družstvo rozešlo ve zlém, plánem obnovy byl pověřen Zitzkův žák, architekt Josef Schulz, který divadlu vtiskl současný klasicistní ráz. Využil Prozatímní divadlo i nově přikoupený dům, kam přesunul zákulisní provoz, po dvou letech bylo divadlo připraveno. Původní záměr otevřít divadlo byl ohlášen na květen, dokončovací práce a zkoušky se protáhly až do podzimu. Vzhledem k počasí a nedostatku financí bylo rozhodnuto upustit od plánované celonárodní slavnosti. V neděli 18.listopadu 1883 předal předseda Sboru pke zřízení českého národního divadla František Ladislav Rieger budovu umělcům.

Ředitel, spisovatel František Adolf Šubert pronesl vzletný projev. Otevřela se nová Hynaisova opona, Báseň J. Vrchlického přednesla Marie Bittnerová, zazněla Husitská Antonína Dvořáka, pěvecký sbor Hlahol zapěl kantátu o zlaté kapliče, byl i alegorický obraz. Obnovené divadlo bylo otevřeno opět představením Smetanovy *Libuše*. Po každém obraze hlediště bouřilo nadšením, zejména když Marie Sittová jako Libuše prorokovala. „Můj drahý český národ neskoná, on pekla hrůzy slavně překoná.“ Nemocný Bedřich Smetana slavil triumf. Publikum udivovalo nové elektrické

osvětlení. Otevření navzdory podzimu a počasí slavily davy lidí i v okolí divadla, kde byla hlava na hlavě. Slavil celý národ po dlouhou dobu, ochotnické scény po celé zemi hrály vlastenecké divadelní kusy. Konala se slavnostní shromáždění. Dráhy vypravovaly do Prahy zvláštní divadelní vlaky, C.k. česká západní dráha vydala k tomu samostatný jízdní řád. Kolovál dobový vtip, že když chce pražan do Národního, musí si zakoupit lístek někde na venkově. S Národním divadlem spojila svůj život celá jedna česká vlastenecká generace.

Tak uběhl rok od otevření, euforie opadala, nyní se sázelo na bohaté předplatitele a jejich vkus. Majitelem byla Země česká, provozovatelem Družstvo Národního divadla, založené v roce 1880 pod názvem "Vlastenecká společnost". Náklady na provoz jednoho dne činily 1 200 zlatých. Zemský sněm přispíval pouze na nákup dekorací, ty byly objednány dlouho předem. Byl vytvořen jen takový základní „fundus“, jak se tomu říkalo, nebyly peníze, aby se na každý kus pořizovala nová scéna. Ve snaze přiblížit se světu se a řešit složitou otázku financování provozu byly stále více hrány italské opery, kterým dekorace odpovídaly. „Braniboři v Čechách“ měly jen jednu reprízu a katastrofální příjem. Dobový tisk píše: „Pochovávali českou národní operu za řádné účasti správců divadelních a spolutvůrců veřejného mínění....“ Pavel Hruban

Čína podporuje veškeré mírové úsilí o řešení ukrajinské krize

Mluvčí čínského ministerstva zahraničních věcí Mao Ning

V odpovědi na otázku týkající se mírové konference o Ukrajině, která se bude konat příští měsíc ve Švýcarsku, **Mao Ning** uvedla, že Čína přikládá velký význam tomu, aby Švýcarsko uspořádalo první summit o míru na Ukrajině, a že se Švýcarskem a příslušnými stranami úzce komunikuje. Zopakovala, že Čína vždy trvá na tom, že mezinárodní mírová konference musí splňovat tři důležité prvky, kterými jsou uznání ze strany Ruska a Ukrajiny, rovná účast všech stran a spravedlivá diskuse o všech mírových plánech; v opačném případě může mírová konference jen stěží sehrát podstatnou roli při obnově míru. Mao uvedla, že uspořádání jednání tyto tři prvky nesplnilo, což Číně ztěžuje účast na konferenci.

Poznamenala, že postoj Číny k summitu je spravedlivý a nestranný, není zaměřen proti žádné konkrétní straně a rozhodně není proti summitu. »To, zda se Čína konference zúčastní, či nikoliv, vychází výhradně z jejího vlastního posouzení konference a věříme, že všechny zúčastněné strany mohou postoj Číny pochopit,« uvedla mluvčí.

To, zda někdo podporuje či nepodporuje mír, by podle ní neměly posuzovat jednotlivé země nebo konkrétní konference. Mao uvedla, že Čína upřímně doufá, že se mírová konference nezmění v platformu pro konfrontaci mezi tábory a že neúčast na konferenci neznamená, že někdo nepodporuje mír. »I když se jednotlivé země konference účastní, nemusí si skutečně přát příměří,« řekla.

Fakta prokázala, že Čína byla v prosazování míru a vyjednávání nejodhodlanější a neaktivnější, uvedla Mao a dodala, že Čína nečinně neseďela a nepřilévala olej do ohně, tím méně z konfliktu profitovala.Zopakovala, že Čína vyvinula neúnavné úsilí na podporu příměří a ukončení bojů, což vysoce ocenily všechny strany, včetně Ruska a Ukrajiny.

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437